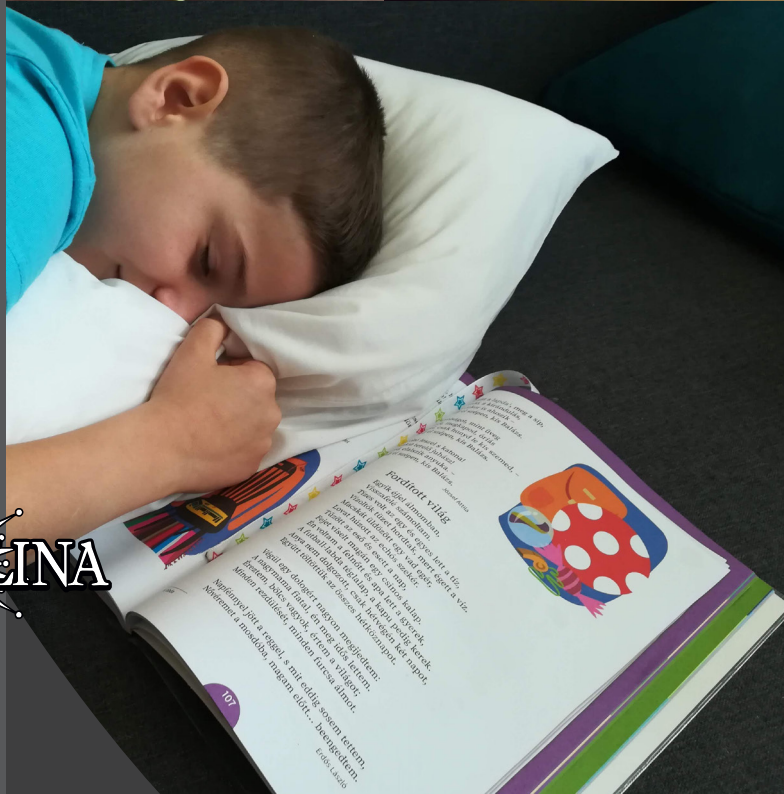

HÍRMONDÓ

A VESZTEGZÁRBÓL – CSAK DIGITÁLIS SZÁM

Virtuális majális

A Virtuális Majális ötlete a karantén fáradság közepén jött, nem is vettem komolyan.

Abból indultam ki, hogy ha még valamilyen feladatot adunk bárkinek a közösségből, akkor felgyűjtják a laptopom a népek.

De ha a meglévő értékeinket rendezzük össze, akkor sokkal barátságosabb a dolog.

Kisvárdainé Dusa Mária, Dusi már el is kezdte az igen meggyőző ötletparádét és telefonálgatást mindenkivel, így elindult a lavina. A valódi Majálison is fellépő színpadi előadók egyik fele azonnal átküldött linkeket, a másik fele azonnal elkezdett dolgozni, hogy linkje legyen. Addigra már vérszemet kaptam én is, és a neten össze-

Virtuális Karolina

1. Regisztráció
2. Sportpálya
3. Csarnok
4. Nagytornaterem
5. Köves udvar
6. Színpad
7. Kiállítóterem
8. Vásártér
9. Kerekasztal
10. Kézműves
11. Jótékonysági Árverés
12. Fejtörők
13. Óvoda
14. Vendégkönyv
15. Ebéd

hoztam egy közös messenger üzenetben Szentgyörgyváry Laurát és Gellér Alízt, hogy ugyan énekeljenek együtt – én magam nem tudom, hogyan kell az ilyet, de ők biztos tudják. A lavina tovább pörgött: ők további alkotókat vonzottak be, és személy szerint azt gondolom, hogy vannak a Színpadon olyan nóták, amik akkorát szólnak, mint egy ház – az ember vagy libabőrözik az érzelmektől, vagy lelkes és meghatott lesz :D

A szülők is küldtek anyagot, és nagyon lelkes, nagyon kedves alkotások jöttek össze.

Közben az osztályfőnökök is anyaggyűjtésbe kezdtek, és rengeteg dolog mellett erre is figyeltek, hogy mindenféle alkotást küldjenek – a lényeg az volt, hogy tényleg, akinek kedve van, ötlete van, kapacitása van, annak legyen lehetősége a megjelenésre. Eleve nagyon furcsa ötlet volt az egész – de sokan egyből ráéreztek, hogy mit szeretnénk. A honlap vendégkönyvének bejegyzései szerint tudtunk olyan élményt mutatni, ami így örömet okozott.

Nekem a legfurább az ebéd volt - Demus Laci bácsi gondolkodott pár másodpercig a megkeresésem után – de végül neki is tetszett a végeredmény :) – és nem lehetett kihagyni!

Minden évben van valamilyen újítás (ami általában a feledés homályába vész) – ma már akár nevetségesen hangzik, de például a QR-kódos program vagy feladatkiosztás a Majálison debütált. Idén a

messengeren való fejtörő – chatbottal való tudományos kísérletezés volt az egyértelmű újdonság: Bilbó háza igazi, komoly fejtörő – A három fura figura pedig szabadon válaszolós – érdemes kipróbálni ezt a szinte szurreális élményt, hogy chatbottal „kommunikál” az ember. Ennek a messengeres lehetőségnek az alkalmazása igen széleskörű – ez volt az első lépés, s gondolom, lesz még rá ötlet a továbbiakban.

Technikai részletekbe nem mennék bele – igen nagy kalandok voltak – csak dióhéjban utalnék arra, hogy nagy szerelmese lettem a különféle betűtípusoknak. :)

Mivel live közvetítések is voltak, mind-egyiket megnéztem – délelőtt Laurával dalt tanultam, ebéd után Ildikó néni fahéjas süti-jének mindenki örült, és délután nagyon örültem a Kadiszosoknak, hogy milyen érdekes diákvállalkozásba kezdtek – ezt utólag is meg lehet nézni majd a youtube csatornájukon – merthogy olyan is van a Kadisznak! :)

Mivel ez a honlap terveink szerint még sokáig elérhető lesz – a további sokoldalú felhasználásáról majd még gondolkodunk – , már most elég sok ötletet kaptunk, és személy szerint nagyon örülök, hogy a www.virtualiskarolina.hu a miénk. Ahogy van – mi csináljuk, magunkért. S ez az anyag is megmutatta, hogy van okunk büszkének lenni magunkra.

*Somorjai Karola
szervező-tanár*

Iskola a vesztegárban

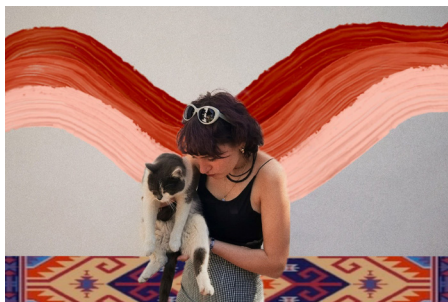
Karantén érzések 17 évesen

Néha lenyisszantanám a tulajdon fülemet, van Gogh-i mintára.

Sosem tartottam magam kifejezetten nyugodt, otthonülő típusnak. Oké, ha őszinte akarok lenni, minden vagyok, csak nyugodt természetű nem. Igénylem a folyamatos társaságot, a programokat, a változatosságot. Ebből áll az életem. És most hoppá, egyszer csak itt állok egyedül, és rá kell döbbernem, hogy „halálkomolyan” le kell mondanom a mindennapi szociális interakcióimról. Mi a franc? Muszáj?

Az első héten vicces volt. Akkor még nem kaptunk anyagot, nem volt mit tanulni, belefogtam számtalan olyan kis projektbe, amiket azelőtt idő hiányában halogattam. Akkor még találkozhattam a haverjaimmal, barátnőimmel, bemehettem a városba. Hirtelen felindulásból befestettem a hajam padlizsánlilára. Impulzív vagyok sajnos. Azt írta rajta, hogy kijön. Akkor még vicces volt. Az egész egy előretolt tavaszi szünet érzését keltette bennem, mintha átmeneti időszaknak néznénk elébe. Persze, úgy poén lett volna.

A második hét volt a mélypont (ami végül is meglepően hamar következett be), de komolyan: káosz, katasztrófa, letargia, diszkomfort. Elhalmoztak minket két hétre is bőven elegendő tananyaggal, volt már program, nem is kevés. De ekkor kezdett beütni a tudat, a szociális-elvonás. Volt, hogy fel sem

öltöztem, NYC fashion week új sztárja: kinyúlt póló, melegítő, lyukak zokni, aka. pizsama. Hajat mosni ugye minék, úgyse látja senki, és égjen a pokolban a hülye vírus, mert olyan király programjaim lettek volna arra a hétre!

Ezután végül tyúklépésekben haladva ugyan, de kezdett helyreállni a rendszer. Nekem, azt hiszem, aránylag könnyen sikerült strukturálnom a napjaim, szóval hamar összeállt a napirendem. Utálom. Meg nem is. Van olyan része az online oktatásnak, amit ki nem állhatok. Persze nem csak én, gondolom. Vannak tanárok, akik egyszerűen azt várják el, hogy megtanuljuk a jövő évi anyagot is, ha már van egy tonna szabadidőnk. Persze. Mintha valóban lenne... De ugyanakkor kifejezetten élvezem, hogy én döntöm el, mikor és mit tanulok. Ha úgy tetszik, hajnali 3-kor fogok bele a deriválásba. Amikor éppen kedvem szottyan. Bár ehhez pont nem szokott. Mindegy.

Az az érzésem egyébként, hogy halálra idegesítem a családom. Beszélnem kell. Megszoktam, hogy folyamatosan ömlik belőlem

a szó, nem tudok most egyik pillanatról a másikra megkukulni. Persze, telefonálhatnék haverokkal, de mindig éjszaka jön rájuk a videohívhatnék, ami meg, lássuk be, nem a legalkalmasabb időpont. De nem tehetünk róla, hogy felborult a bioritmusunk. Na jó, talán egy egészen hangyányit mégis. De legalább elkezdtem úgy tenni, mintha minden működne normálisan. Időnként felöltözöm úgy, mintha tényleg mennék valahová, sétálok egyet, biciklizek, deszkázok, ami kell. Persze szigorúan a lakóhelyem 100(?) méteres körzetében. Én is félek Gyórfi Páltól.

Ákár tetszik, akár nem, be kell ismernem, hogy van pozitív hozadéka is a karanténnak, még ha néha rám is törnek az emberiséggel való érintkezés hiányának rohamai. Noha a hajamat tépném rosszabb napjaimon, azért az tény, hogy én például nem tudom, mikor töltöttem ennyi időt a családommal. És fogalmam sincs, hogy fogok-e még. Lassan végzek, elhurcolodom itthonról. Bár persze, ez az összezárt-

ság nem feszültségmentes. Néha verekszünk. Minden oké. Emellett végre jut időm többet festeni, írni, amit pedig már jó ideje nem tettem. Olvasni is elkezdtem ismét, és egyre többet főzök. Ezzel igyekszem kiengesztelni a családomat, akiknek a nap 24 órájában el kell viselniük. A fél ruhatáram batikoltam, kifestettem, kihímeztem, szétszabdaltam, de még ez is rendben van. Csak készülök a nyárra. Tényleg, ha a nyár elmarad, akkor végem van. Ez lenne az utolsó kiskorú nyaram!

Végzőként azt hiszem, azt kell mondanom, hogy az emberek hiánya mellett én magam jelentettem a legnagyobb kihívást. Annyi időt vagyok kénytelen magammal tölteni, hogy önkéntelenül is felfedeztem minden apró és kevésbé apró hibámat. Saját magammal barátkozom mostanában (jobb híján), és nem akarom elkiabálni, de szerintem egész jól haladok. Mondjuk, azért nem bánnám, ha vége lenne!

Komáromi Lilla 11.A

Így csinálom én

Az itthonlét 5. hetében egyik reggel avval a határozott ihlettel ébredtem, hogy papírra vessem az első hónap tapasztalatait, az én belső utazásomat "digitális tanítóként". **Azzal a célkitűzéssel kezdeném, ami márciusi kialakuló helyzet kapcsán született bennem: Itt nincs más hátra, mint előre! Vagyis muszáj beleugrani a mély vízbe, s megtanulni úszni.**

Ennek első lépésként azt jelentette számomra, hogy a januári két hétvégés Hipersuli jegyzetimet leporolom, s sorra megtanulom és ki-

próbálom azokat a feladattípusokat, amikről ott tanultunk. Az alaphozzáállásom eddig az volt, hogy ismeretlen vizekre nem szívesen kalandoztam, Ha akadályba ütköztem, nem forszíroztam a folytatást. A megváltozó helyzet miatt változtattam a hozzáállásomon. Minden új terep, legyen az Redmenta, Quizizz, Forms vagy Yammer kihívás szempontjából ugyanazt a görbét járatta végig velem: a kitanulás verejtékes munkája a feladatkészítéskor minimum két órás vagy akár fél napos bíbelődés során, a kétségbeesés

mélységével az alján, hogy nem tudom, hol kell beállítani,... miért nem működik,... hogy kell elmenteni, letölteni, átalakítani,... linket csíholni... s aztán lassan-lassan lenyugodva megláttam az alagút végét, a munkát lezártam és megkönnyebbülten, felegyenesedve, sőt ujjongva lelkesedni tudtam: Sikerült! El sem tudom mondani, milyen örömet jelentett, mikor az első - rendszer által jeleltett - gyerekek nevét a táblázatban megláttam. Kitöltötte és működik!

Kinyílt a világ számomra! Elkezdtem olyan "helyeken" mozogni, ahol előtte sosem jártam. Két pillanat alatt lett pl. LearningApps osztályom, ami előtte sosem volt. Gyártottam a Mentimeter-t visszajelzésként a szülőknek... Első héttől volt Padletem a rajzoknak... Bárki bármit küldött, elolvastam. Ha hasznosnak gondoltam, kikerestem, utánanéztam. Sok jó cikkből tanultam. Végigbogarásztam a Okos dobozt... Feliratkoztam webináriumra.. Én, aki sosem facebookozik, legalább két hitoktatói és egy magyaros csoport tagja lettem. Bújtam az ötleteket, ki mit és hogyan old meg, mit gyárt... Kerestem az utam, mi áll hozzám közel.

Arra hamar rá kellett jönnöm, hogy a személyességet nem pótolja semmi. Sok példát találtam a neten videófelvételre akár hittan, akár magyar tananyaghoz. Csodáltam azokat, akik ilyenre képesek, de ezt is leszögeztem magamban, hogy én erre nem vagyok képes. Aztán mikor anyáknapja előtt bő egy héttel rájöttem, hogy azt az édesanyákról szóló imádságot, amit köszöntőként meg szeretnék tanítani a gyerekeknek, leghatékonyabban mégiscsak videófelvétellel

tudnám megsegíteni, akkor közel engedtem magamhoz ennek a gondolatát is.

Itt is fél napba telt, míg két napi anyagot elkészítettem. Nagy levegőt vettem, s "benyomtam a piros gombot." Valahogy át-estem a tűzkeresztségen, s elkészült az első videó. Nem hittem, hogy megszeretem vagy legalábbis, ha a helyzet úgy hozza, használom (lásd Vackor az első bében - osztályunk "produkciója" a Majálison).

Négy hétbe telt, míg a normál heti tananyagot rendszer beállt. Utána kezdett csábítani a differenciálás. A helyzet adta magát. Az ügyeseknek felkínált videochat a szorgalmi vers felmondására és egy kis heti pluszmunka a Mesevetélkedővel a Yammer-en, s a lemaradók megsegítése egyéni videós találkákkal.

Hosszú heteken keresztül egy rémálom volt a péntek 17 órai határidő a számomra. Egy hét tananyagot feltölteni egy hét alatt? Hisz a hét elejét elviszi a beadott anyagok javítása, az önképzés új formációk tanulásával és a párhuzamos tanítókkal való tananyaggyeztetés. A hét közepétől egyre feszültebben nézem az órát, neheztelni kezdek, ha valamilyen külön határidős tranzakciót kell lebonyolítani a családon belül. Pedig mindig történik valami... Rendszerint egyik estémet is beáldozom szerdán vagy csütörtökön, hogy biztos kész legyek a tananyaggal és a hozzá kapcsolható ajánlásokkal. Pénteken rendszerint már extra sebességre váltok, s 17 óra előtt 2 perccel, mikor a tananyagot feltöltöttem, végre legördül a nyomás rólam, s következik két nap pihenő. S hétfőn pedig kezdődik előlről.

Az otthonlét első napjaiban abban az illúzióban éltem, hogy majd csipek egy kis időt

az otthoni tennivalókra: két gép előtt töltött feladat között rendet rakok a konyhapulton, halad, hiszen fizikailag itthon vagyok. Aztán rá kellett jöjjenek, hogy a feladatok kitöltik az egész napomat, s nem érdemes abban reménykednem, hogy összekötöm a kellemest a hasznossal. Örültem, ha a mosott ruhával, kijutottam az udvarra, addig is napfűdőt véve, mert az egész napot a szobában kellett töltssem a gép előtt. Így a szombat-vasárnapot felszabadítottam, hogy otthon legyek, ne csak fizikailag, hanem az otthonunk, a családjunk és a kert számára is.

Az időfogalmam kitágult, bár először azt sem tudtam, most melyik heti tananyagban vagyok éppen: az előző hetit javítom, a diákjaim az általam múlt héten készített feladatokat oldják meg a jelenben, s közben a jövő heti tananyag instrukcióit írom.

Ilyen szempontból az első két hét véges-telen összefüggő pihenés nélküli mélyvíz volt. Vasárnap estig töltöttem fel végül az első heti tananyagot (sajnos), s hétfővel indult az új hét, s csak következő héten pénteken 17 órakor állhatott le bennem a "motor", s akkor úgy éreztem, derekam, hátam majd leszakad a szokatlan sok üléstől, s szeretném már látni és érezni a napüstést, s egy perccel sem töltök több időt már a gép előtt.

Az első időben nem hiányzott senki. Ahhoz, hogy a feladatomra tudjak koncentrálni, jót tett az egyedüllét. Minden reggel benéztem a "Tanári szobába" a Teamsben, s ennyi elég is volt. Az egyetlen itthonlevő legkisebb lányommal jól megértettük egymást. Ő is ta-

nult a másik szobában. Reggelinél egyeztetünk az ebédfőzést, s mindketten haladtunk a feladatunkkal. Drukkoltunk egymásnak, ki mit teljesített. A linkjeimet leellenőriztettem vele, s ha valamivel nagyon elakadtam, átkurjantottam hozzá, hogy "ereszkedjem le" hozzám, mint friss Z generációs, s legyen szíves mutassa meg, hol találok meg a... valamit.

Az egyedül töltött időt is "megelégettem", s egyébként is már nagyon hiányozni kezdtek a gyerekek. Úgy döntöttem, megtanulom, hogy szervezzünk virtuális családi találkozót. Hisz elsősökkel csak ilyen lehet. Tanácsot kértem, s nem kis félelemmel, de belevágtam. Mint minden, amit elsőre csinálunk, ez is vitte a tengernyi időt, míg minden mozaikdarab a helyére került mind technikai, mind tartalmi szempontból. De végül az ápriliségi másfél óras találkozóról örömmel, meghatódottan, megkönnyebbülten, ugyanakkor új élményekkel töltődve, s egy újabb trófeával elégedetten "jöttem el". Ezt is kipróbáltam! Sőt – Istennek hála – a lehető legjobbat hoztuk ki belőle!

A kezdet kezdetén, mikor hazaadtuk a gyerekek cuccait, azt gondoltam, felesleges a kézműves dobozt hazaadni. Ebben a kialakult szükséghelyzetben elegendő a fő tantárgyakra koncentrálni. Tettem ugyan javaslatot az első heti rajzok témájára, de magam sem gondoltam, hogy valaki is komolyan veszi, hogy az első héten "S" betűs kanyargós utat rajzoljon, fessen "az én kedvemért". S akkor lepődtem meg a legjobban, mikor az első gyönyörűséges, szorgos munkák a virtuális fal-újságunkon megjelentek. Minden

egy rajzot kitörő örömmel fogadtam. Ezek voltak a kuriózumok az uniformizált munkafüzetoldalak tengerében. Ebben egyéni szín és kreatív alkotás volt. A szívemhez nőttek! S innentől már nem volt kérdés a rajz presztízse a szememben. Örömmel figyeltem, hogy hétről hétre egyre több gyerekmunka virít az új padleten. Büszke vagyok rájuk, s hálás.

Az itthonlétnek azért nagy előnye a rugalmas időbeosztás. Elég csak munkába menő férjemmel egyszerre felkelni, s az imádságra szánt elcsendesedés ideje fél 8-8-tól is belefér, s csak utána jön a gimis lányom ébresztése. Ad egyfajta tartós kipihentséget, hogy megússzuk a reggeli rohanást.

Persze a rugalmas munkaidő hátránya, hogy tudni kell elengedni és abbahagyni is délután átlagosan 5-6 óra felé, s azt mondani, megelégszem, amivel eddig becsülettel haladtam. Egyébként sem lehet teljesen elzárkózni a külvilágtól, a becsöngető szomszédától, a segítségért telefonáló kollégától .. Bízom abban, hogyha valakinek ajándékozok az időmből, azt az Istennek adom, s Ő megáldja. Ahogy az egyik imádságomban szerepel "Uram, neked adom az időmet. Légy köszönetes." Eddig mindig megkönyörült, s csodával határos módon belefért az egyre több plusz vállalás is a pénteki határidőbe.

A háztartásvezetés, rendszeres főzés tekintetében olyan ez a helyzet, mintha GYES-en volnék vagy nyári szünet volna. Az ebédkészítés folyamatos tennivaló, de hármunkra nem akkora feladat.

A napi 2-szer 10 perc biciklizés hiányzik, s nosztalgiával tekintek az iskolai lépcsőmászásra, mint napi rendszeres testmozgásra. Az itthoni munka

kapcsán viszont lett egy dolgozószobám. Így külön helyiségben zavartalanul dolgozhatom. Van egy külön gépem is - a sulinak hála -, amin csak az én anyagaim vannak, s mindig a rendelkezésemre áll.

MIndezen előnyeivel ellentétben élőben tanítani sokkal jobban szeretek, s az a többlet munka, amit a suliban benn végzek sokkal jobban esik, mint az a plussz, amit most itthonról teszek hozzá. De mint a mellékelt ábra mutatja, sok haszna van szakmailag a digitális tanításnak, s egyszer biztos megtérül, hogy a kihívásnak igyekszem megfelelni.

Miért is jutott eszembe épp most: hogy „**a szél kihívásaira a fa a gyökereivel válaszol.**”? – amely a nővérek egyik jelmondata. Talán azért, hogy rájöttem, mit is kezdek a kihívásokkal. S hogy nem az emberi erőfeszítem az egyetlen mindebben, sőt az vajmi kevés. Valójában az Istenben gyökerezés, a Rá hagyatkozás, a Benne való bizalom élteti mindezt bennem. Ez az "ihlet" pedig valójában a Szentlélek, Aki egy szuszra végleges formába öntette velem mindezt.

*Szeretettel: Noé Gabriella
tanítónő*

A jó vírus

A vírus neve Karamella. Tegnap délelőtt fertőződött meg a bátyám.

Amra lettem figyelmes, hogy az udvarban repked és vidáman, gyorsan eteti a kutyákat. Úgytűnik, hogy a vírus tünetei a repülés, a vidámság és a gyorsaság. A rendőrök megkérték a bátyámat, hogy terjesse el a vírust repülés közben. A tanárok mostantól minden testőrárt a levegőben tartanak.

És egy nagyon jó vírus is remélem, hogy egyszer meg fog jelenni.

V.7

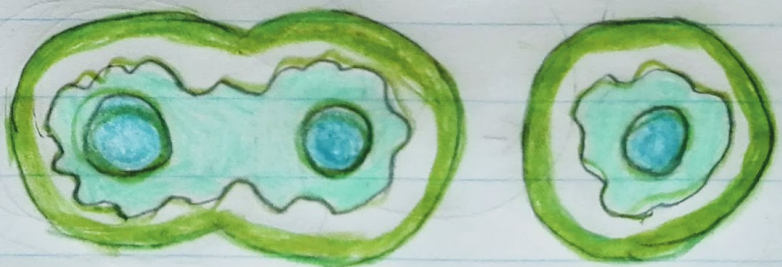
A jó vírus

Most egy jó vírus-ról fog olvasni. A vírus neve: Anti - Betegítix. Idén 3030-ban, Magyarországon jelent meg.

A fertőzött 2 hónapon át nem betegszik meg, más betegségekben, és 3 óra alatt begyógyul minden sebé. Az elnökök elrendelték, hogy tudósok fertőzöttekből vegyenek mintát és terjesszék

- más országokban. Egy iskolában az ugyanolyan korosztályú gyerekeket kilővitett termékben tanítják, hogy könnyebben megfertőződjenek a vírussal.

A tudósok azt feltételezik, hogy ez a vírus felelős meg a többi világvárványt is. Valószínűleg a 2020-as járványnál is ez történt.

V. 7.

A jó vírus

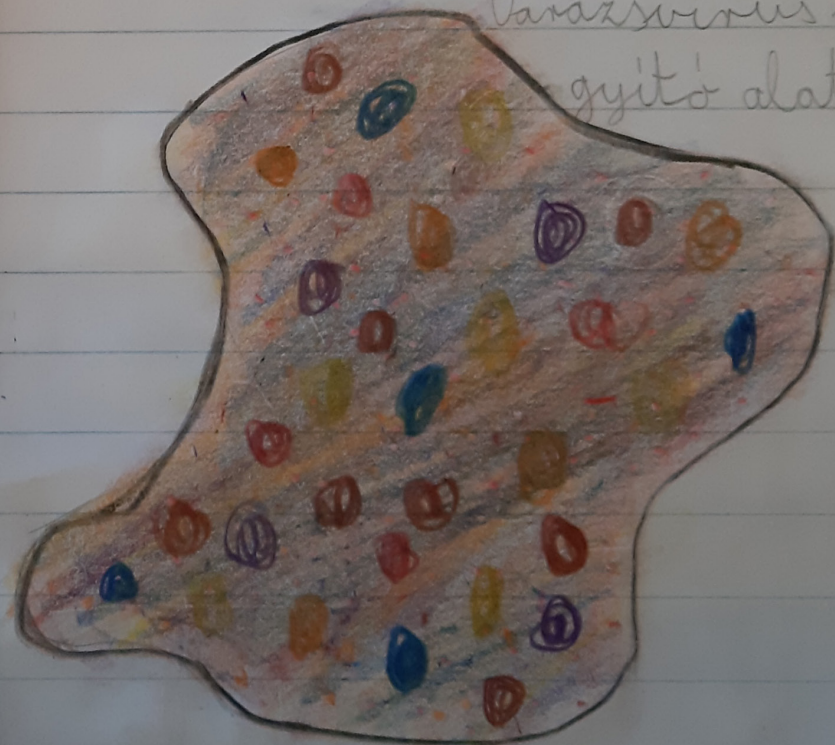
Ez a vírus 2011. novemberében Angliában bukkant fel. Nagyon örültek, hogy ez a vírus megjelent, mert tudták vele varázsolni.

Aki elkapta ezt a vírust, annak nagyon sok pozitív tünete lesz, köztük az is, hogy ha egy varázsvírusos tüszrent egyet, akkor teljesül egy kívánsága. Ezt a vírust úgy lehet elkapni, hogy egy varázsvírusos nátszent egy másik emberre. Általában jóra szoktak használni, de vannak olyanok, akik rossz rosszra használják ezt a jó vírust. Van olyan

emberek is, akik olyan önzöek, hogy
maszkat hordanak, és ezzel megakadályozzák a vírus terjedését.

Nagyon szeretném, hogy ez a
vírus a világ minden pontján je-
len legyen. Szeretném, ha ez a vírus
tényleg létezne.

Varázsvírus na-
gyító alatt:

A rejtett tartalék

Egy átlagos pénteki délután a munkából egy ember sietett haza. A buszmegállóhoz érve éppen a busz hátsóját pillantotta meg. Ettől nagyon szomorú lett.

Egy arra járó árva fiú megkérdezte tőle:

- Miért tetszik szomorkodni?
- Sietek haza, de lekéstem a buszt.
- Ne szomorkodjon! Önnek legalább van hova hazamennie... Van, akinek ennyije sincs.

Ezen a férfi elgondolkodott és rádöbönt, hogy neki milyen jó, és elmosolyodott. A kö-

vetkező buszra már boldogan szállt fel. Egy hölgy mellett foglalt helyet, aki felfigyelt rá, és ő is elmosolyodott. Ugyanez történt az összes emberrel, akivel azon a délután találkozott. Így terjedt el a mosolygás vírusa rövid idő alatt az egész városban.

És mi ebből a tanulság számunkra? Sokszor elfelejtjük megbecsülni, amink van. A mindennapi boldogság az, amikor az élet apró örömeit is meglátjuk.

Kovács Dávid 3.b

A jó vírus

A világ egy távoli szigetén egy ismeretlen vírus ütötte fel a fejét. A tudósok hosszú töprengés után elnevezték Mosoly-vírusnak. Aki elkapta a vírust, rögtön elmosolyodott.

Nagyon furcsa, különleges tüneteket észleltek: jókedv, kacagás és mosoly. Ezek az emberek jól érezték magukat a bőrükben, szívesen segítettek másokon. A vírus mosolygás által terjedt. A családtagok, ismerősök mosolyával hamar elterjedt a szigeten. A vezetők tá-

voli országokba küldték a népet, és meghagyták nekik, hogy mosolyogjanak rá azokra, akikkel találkoznak, szervezzenek programokat, amiken sokan ott tudnak lenni. Ott tartanak az órákat, ahol sok ember van. Minden órát megtartának sok mókával, kacagással.

A vírus gyorsítaná a folyamatot, de mi emberek boldogok lehetünk vírus nélkül is.

Purgel Sára 3.b

A jó vírus

Egyszer réges-régen egy vírust fedeztek fel egy állatkertben, ami először csak az állatokat fertőzte meg.

Pár nap múlva már ki is találták a nevét. A neve: Jó vírus. Rövid idő után átterjedt ez a vírus az emberekre is. A vírust azonnal elkezdték vizsgálni: a tüneteit, terjedését és alakját.

Azt vették észre, hogy aki ezzel a vírussal meg lett fertőzve, az sokkal kedvesebb, a szabályokat betartja és segít másokon.

Néhány fertőzöttet bevitték a bőr-

tönbe, hogy terjesszék ezt a vírust. A vírus ott is szétterjedt. Néhány rabot kiengedtek titkos megfigyelés alatt, és pár nap múlva az összes rabot kiengedték, mert látták, hogy akiket kiengedtek, nem követtek el semmi bűnt, ráadásul még segítettek is másokon. Sokan dolgoztak azon, hogy a vírus terjedjen, de egy háború elmosta.

Remélik, hogy egyszer visszatér.

Csenkey-Sinkó Bence 3.b

Képességvírus

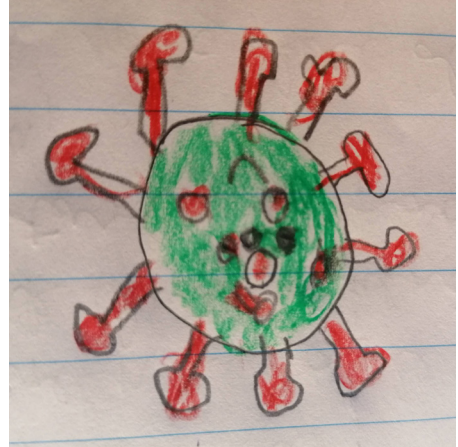
Megjelent egy új vírus, azt a nevet kapta, hogy Képességvírus. Szerdán vettem észre, hogy van egy vírus a családban. Először rajtam tört ki, és onnan tudtam, hogy vírus, hogy elkapta a családom is. Már a TV is bemondta, hogy legyőzte a Koronavírust a mi vírusunk.

Aki elkapja e vírust, sok-sok képességre tesz szert. Először is gitározni tud, aztán okos, erős, egészséges és ellenálló lesz.

A hangulata vidám, néha pedig szomorú és önelemző. A fertőzöttek jószívűbbek, kedvesebbek, sok barátjuk van, és mindenki szereti őket.

Az ország vezetői szeretnék, hogy a vírus terjedjen, ezért a következő intézkedéseket tették:

- Az embereknek kötelező a házuk előtt sétálni!
- Folyamatosan működjön az iskola!
- A tanárt meg kell ölelgetni!

- A vírus hordozónak a mellé kell ülnie, aki még nem kapta el, és társasozzani is!
- A vírust lufibombával is terjesztjük. Nagyon szeretném, hogy a valóságban is legyen ez a vírus, és mindenki elkapja!

Papp Lőrinc 3.c

A jó vírus

A vírus neve: Ölelésösztönzés. Ez a vírus már valószínűleg elég régen felütötte a fejét, de én csak néhány éve tapasztalom a tüneteit. Ez a vírus azért fontos, mert az ölelés JÓÓÓÓ!

Aki ezt a vírust megkapja, erős késztetést érez afelé, hogy megöleljen valakit és boldoggá tegye. Intézkedések nélkül is terjed a vírus, például a templomban, ahol a szeretetet hirdetik. Sok ismerőssel kell találkozni ahhoz, hogy

minél jobban terjedjen a vírus. Az iskolában is könnyen terjeszthető lenne, ha a gyerekek jobb viszonyban lennének egymással. A vírus hatására a kevésbé jó magatartású gyerekek is jó útra térnének!

Ennek a vírussal nem lenne muszáj megjelennie, mert az emberek maguktól is képesek lennének ezt véghezvinni.

Vincze Blanka 3.c

A tenger pillangói

Kétezer évvel ezelőtt a tengerek vize olyan tiszta volt, hogy a napsugarak megvilágították a tenger fenekét. Olyan volt, mint egy virágos rét. A káprázatos csillogás miatt a halászok úgy vélték, hogy aranyzárnyú pillangók élnek

odalent. Később a tengerek visszahúzódásával felszínre kerültek a tenger pillangói: a keréki-domú csigakövéletek.

Sebők Zolta Balabán 3.c

Modern Robinsonád

április 1.

Ma már nagyon durva lehet a járvány-helyzet, mivel mindenhol katonák járnak, bár még ki lehet jönni az utcára.

április 2.

Ismertlen emberek „benéztek” a házba, és gyakorlatilag kilakoltattak engem.

április 3-10.

Elvittek minket (engem meg még vagy 10 embert) egy fura, kicsi házba.

április 10.

Kezdem érteni, miért vittek erre a helyre szó nélkül. Bezzeg a szomszédok még mindig otthon dőzsölnek. (Szerintem „picit” sokat voltunk az utcán, miközben mégis kijárási tilalom volt).

április 11.

Ma, mikor kimentem ételt keresni, mert nem adtak semmit, csak bedobtak minket ide, találtam egy ablakot. Mikor kinéztem, arra jutottam, hogy vagy 50 méter magasan vagyunk. Szóltam a többieknek, mire kiderült, hogy elég sok ablak van a – „talán” – lakásban, és velük együtt mindegyikhez jár egy kétszer akkora függöny.

április 12-20.

Összekötöttük a függönyöket, és kitaláltuk, hogy juthatunk le, de még mindig ott vannak azok a fura emberek, akik megállás nélkül figyelnek minket lentről.

április 20-23.

Elindultunk ma, de körülbelül a tizedik méternél megláttak minket, mire az egyikünk megcsúszott, és leesett.

április 23-25.

Ezek a napok nyugisak voltak, bár kezd elfogyni az a kevés étel, amit találtunk.

április 25.

Készítettünk egy kalapácsot, amivel végre kijuthatunk.

április 26-30.

Végre kijutottunk, bár csak nyolcan. Egyikünket eltalálták.

április 30-május 5.

Visszajutottunk a városba, ahol lakunk (mint kiderült, mindenki itt lakik), de olyan feltűnően jöttünk, hogy azóta keresnek minket.

május 6.

A Vöröskereszt megtalált minket, most egy kórházban vagyunk.

május 8.

Sikerült leütnöm az egyik éjjeliőrt, most úgy hírlík, hogy én vagyok a kórház kísértete.

május 9-10.

Ki tudtam mindenkit hozni, jelenleg egy erdőben vagyunk.

május 11.

Az erdő veszélyes, mivel egyszer egy farkas az egyik barátomat megtámadta.

május 12.

Óriási életveszélyben volt, hiszen majdnem elvérzett, de végül lemosott levelekkel megoldottuk.

május 13-16.

Ezeken a napokon sem történt semmi, talán annyi, hogy az egyik ember közülünk elkezdett körülnézni.

május 17-25.

Nincs hír „ellenfelekről”. Nem értem, hiszen eddig mindenképpen el akartak kapni minket.

május 25-29.

Visszamerészkedtünk a városba, amikor azt vettük észre, hogy az utcák gyakorlatilag teli vannak.

május 30-június 6.

Végre, de végre visszaköltöztem, a dolgaimat megtaláltam, és a járványhelyzet is csillapodott!

VÉGE

Pechan Gellért 6.b

Karanténzsoltárok

Bencze Ivett M Regina nővér válogatása a 12.b osztály reflexióiból

Nehézségek zoltára

(avagy a mindennapjaink)

Mindenki fél valamitől
De te mindig ott vagy velem
Minden nehézségben fogod kezem
Uram, tarts meg, ha zuhanni látszom
És vezess a mindennapok útvesztőjében
Te igazán szeretsz, amikor rosszat cselekszem
És nem haragszol vagy kérsz számon
Azt adod nekem, amire szükségem van
És azt teszed elém, ami előre visz
Amikor a sötét mélységekben nincs kiutam
Te kézenfogsz és kivezetsz onnan
Áldalak, hiszen te meghallgatsz
Dicsérlek, hiszen ha zuhanok, megragadsz

(KAK)

***

Uram kérlek adj erőt nehéz mindennapjaimhoz,
mert néha tanácstalan vagyok.
Mutasd meg nekem a helyes utat,
és segíts abban,
hogy a kijelölt utamat helyesen járjam,
és hogy a nehéz döntéseimet ésszerűen hoz-
zam meg.
Kérlek, óvd és védelmezd számomra drága
családomat
a rendkívüli helyzetekben,
és hozz üdvösséget szerény mindennapjainkba.
Köszönöm, hogy imáimmal minden nap for-
dulhatok hozzád,
és hogy ezen imák általad megértő fülekre
lelnek.

Hálás vagyok neked!

(KR)

***

Dicsérjétek az Istent mert hatalmas!
Adjatok hálát neki, mert megvilágosítja az
embert.
Látjátok, mi mindent tett ő értünk?
Enni adott, amikor éhezünk,
inni, amikor szomjazzunk.
Tudatlanoknak tudást,
a gyengéknek bátorságot.
A gyászolóknak vigaszt!

Adjatok hálát az Úrnak mert JÓ !
Az Isten nem az égben vagy a földön van.
Az emberekben keressétek Istent és az ő Lelkét.
Az ember Isten főműve, ahogy te is az vagy !
Ne utáld magad testi vagy szellemi adottsága-
idért.

Isten olyanok teremtett,
amilyenek ő akart,
és amilyenek lenned kell ahhoz,
hogy elvégezd azt a küldetést,
amit ő születésedtől fogva elrendelt.
Ne bántsd magad,
azzal Istent és barátaidat bántod.
Szeresd magad és a benned lévő Istent.
Keress azokat az embereket,
akik számodra fontosak.
Legyél velük és így megtalálod
a boldogságod és a saját Istened.

Áldjátok az Urat és az ő szent nevét!
Mert ha másra nem Őrá mindig számíthatsz.
Amen.

(ND)

***

Te vagy az én apám, anyám, testvérem, barátom és ha kell, ellenségem.
Apámként tartasz szemmel, figyeled lépésem s terelgeted utamat.
Anyámként táplálsz, védelmezel és visszate-relsz az útra, ha letérnék róla.
Testvéremként szeretsz és osztozol javaidban velem.

Barátomként hallgatsz meg és nyújtasz nekem vigaszt.
És ha kell, ellenségemként haragszol rám vagy kerülsz engem.
Mikor melyik vagy éppen? Apa? Anya? Test-vér? Barát? Vagy ellenség?
Mint apám tudod mikor kell szemmel tartanod, figyelned lépésem, vagy terelgetni uta-mat.

Mint anyám tudod mikor kell táplálnod, vé-delmezned és visszaterelni az útra ha letérnék róla.
Mint testvérem tudod mikor kell szeretned és osztozkodnod javaidon.
Mint barátom tudod mikor kell meghallgat-nod és vigaszt nyújtanod.
És ha kell mint ellenségem tudod mikor kell haragudnod rám vagy kerülnöd engem.
Akkor is fordulhatok hozzád, ha magam sem tudom melyikre van éppen szükségem...

(KK)

***

Ó Istenem, kérlek segíts nekem!
Annyira egyedül vagyok a sötétségben!
Rettegek és félek, hogy nem bírom tovább.
A sötétben vagyok, hallani szeretnék.
Tudni akarom, hogy itt vagy velem.
Nem akarok többé félni.
Mutass utat és fogd meg a kezem.

Vezess és én követlek,
bízom benned, hiszek benned.
Együtt mindenem túljutunk majd.
Tudom, hogy így lesz.
Vezess és légy velem mindig.
Soha ne engedj el!
Kérlek!

(SZF)

***

Uram!
Taníts minket, embereket, tudatosságra,
taníts mértékletességre,
taníts a kicsit is értékelni,
taníts szeretni,
taníts szeretni saját magunkat!
Taníts minket, hogy tanulhassunk a múltból,
és szebbé tehesük a jövőnket!

(TL)

***

Maradj most csendben és figyelj.
Lásd át azt, ami történik körülötted!
Figyeld meg a környezeted, milyen zaj,
milyen lét vesz körül most.
És lásd, hogy benne vagy.
Az élet körül vesz és halad,
de te most állj meg;
figyelj, nézd körül.
Lásd a lényegét!
Vegyél nagy levegőt és nyugodj meg.
Lehet, hogy a gyors elment,
de majd a következővel utoléred.
Mindig van második esély.
Ámen.

(DE)

***

Istenem, tudom, hogy ha kell, ott vagy nekem,
mikor a sötétség körbevesz.
Tudom, hogy vigyázol rám,

ha beteg vagyok, tudom hogy ügyelsz rám.
Ha rossz útra tévedek,
tudom, segítesz újra megtalálnom a helyes
ösvényt.
Nehéz napokon tudom, hogy mellettem vagy,
S tudom, hogy az élet nem csak felhőtlen boldogságból áll.
De kérlek, segíts nekem elindulni az utamon,

Segíts hogy megtaláljam azt a dolgot,
ami értelmet ad az életemnek.
Segíts, ha már magamtól képtelen vagyok
talpra állni,
Mikor minden összedől körülöttem,
Segíts!

(PK)

Gyömrői gyilkosságok

A kommunizmus áldozatainak emléknapján nem mindennapi vendége volt a Karolina Iskolának. Pinyey Szilárd egy tömeggyilkosság egyik áldozatának a fia. Egy olyan esemény kapcsán mesélt nekünk életéről, mely során teljesen ártatlan, sőt a közösségeikért élő, kiváló emberek lettek a kommunista diktatúra mártírjai.

1944 ősze

A Budapesttől 35 km-re fekvő Gyömrőt és környékét megszállták a szovjet csapatok. Az esemény gyökeresen változtatta meg a szomszédos sülysápiak életét is. Köztük a közszeretnek és köztiszteletnek örvendő, ötgyermekes Pinyey Lajos főjegyzőékét. Nehéz idők következtek, először az idegen katonák erőszakoskodásának, majd a veterán kommunistákból lett rendőrszettek önkényeskedésének kitéve. Sejtteni lehetett, hogy ezek az új „urak” a front elvonulása után vérengzésre készülnek. Azt a borzalmat, melyet a következő tavasz hozott erre a békés vidékre, gyömrői tömeggyilkosságként jegyzi a történetírás.

1945. március 13.

Az új rendőrpáncsnok és a kommunista párttitkár egy értekezlet ürügyén vitte el otthonról a főjegyző urat. Pinyey Lajost többet nem látta viszont sem a családja, sem a falu. Hasonló körülmények között még közel harminc, a háború előtt vezető tisztséget betöltő ember tűnt el a környéken. Ők voltak az úgynevezett osztályidegenek, jegyzők, bírók, intézők, papok. Sokáig semmit sem lehetett tudni az eltűntekről, beszélni róluk pedig évtizedekkel az után sem volt tanácsos, hogy kiderült, meggyilkolták őket. Büntelenségük ellenére kínzás, testcsönkítés, megaláztatás és halál lett az osztályrészüik. Az elkövetők pedig büntetlenek maradtak. Az eseményről 2002-ben egy dokumentumfilm is készült Gyömrői gyilkosságok címen.

Az áldozatok családjait, köztük a Pinyey családot meghurcolták, kényszerlakhelyen, jövedelem nélkül kellett élniük, nyomorogtak és éheztek. A kommunista rendszer évtizedeken át minden lehetőségtől és segítségtől megfosztotta őket. Így kellett felnevelniük gyermekeiket, akik ma már nagypapa korúak. Mint vendégünk is, Pinyey Szilárd. Szilárd bácsi, akinek az unokái közül ketten is az isko-

latársaink, a Karolinában tartott előadása után válaszolt a kérdéseinkre.

2020. a kommunizmus áldozatainak emléknapja

– Édesapjának elvesztése bizonyára mély sebet hagyott magában. Mai fejjel visszaemlékezve, miket tanult tőle?

– Az emberi tartást, az erkölcsiséget, a családhoz való ragaszkodást, az istenhitet, a bölcsességet és azt a szellemiséget, amit közhivatalnokként megvalósított. Az emberek segítése volt a fő célja. Tulajdonképpen nekem

még most is egy példakép. Egy szoboravatáson azt mondtam el, hogy a testet meg lehet ölni, viszont a szellemet nem; a szellemiség tovább él. A vértanúknak és bennünk is.

– Milyennek írná le kapcsolatát édesapjával?

– Emlékképeim vannak. Arra emlékszem, hogy hétközben nem ért rá velünk foglalkozni, de amikor vasárnaponként ébredtünk, az ágyban olyan jó kis társasjátékokat játszottunk, hogy az még mindig elevenen él bennem...Ami aztán egyik napról a másikra megszűnt... Nagyon kedves emlékeim vannak róla. Szerette a gyerekeket (nem lettünk volna különben öten testvérek).

– Ön átélte az 56'-os forradalmat is, mit érez, a mai fiatalok sokban különböznek az 56'-os fiatal forradalmároktól?

– Sajnos kettéoszlott a fiatalság, egy része a szabadosság felé irányul, viszont a másik része, ők igenis tudják, hogy ez az igazi szabadság, amikor Isten tíz- parancsolatát betartjuk. Legalábbis igyekszünk, nem tudjuk maradéktalanul teljesíteni, de van egy nagy előnyünk – a bűnbánat szentsége. Ha valamilyen hibát követek el, elmegyek, megbánom, és megpróbálok újból jobb magatartást fölvenni. A többiek, akik ezt tagadják, ők a közönyösök, és a közönyösök táborát képezik. Ennél rosszabb nincsen, mert aki közönyös, az káros. Saját magukra nézve is.

– Az édesapa tragédiája után a család összetartóbb lett, tudták segíteni egymást?

– Hogyne! Köztudott, hogy a szükség mindig jobban összehozza az em-

bereket. A jólét, ami most van, eltaszítja őket egymástól. Akkoriban minden reggel egy kis tejeskávét kaptunk. Nagymamánk márcszámra szórta a cukrot a kávéba. Nekem volt két kisebb húgom, ha éhesek voltak, odaadtam nekik. Olyan is volt, hogy délután kaptam egy háromszögsajtot kiflivel. Elvontam a kertbe, és úgy majszoltam, hogy minél tovább tartson. A kishúgom a fogához dörzsölte, és úgy ette. Megtanultuk, hogy egymás javára lemondani legalább olyan jó érzés, mintha én fogyasztottam volna el. Szegény édesapám is mindig ezt mondta, ha kaptunk valami finomat, hogy „Anyuka, vegyétek úgy, mintha ettem volna.” Ezt nem tudtam megérteni abban az időben. Most már tudom fölnoétt fejjel, hogyha látom, ha az unokák nagyon szeretnek valamit, akkor egyik csak meg. Adni sokkal nagyobb öröm, mint kapni. Sajnos ez a mai világ már ezen a téren is elidegenedett egymástól az emberek részéről, hogy már a testvérek se tartanak össze. A 'vérségi' kapcsolatnál erősebb nincs, test és vér összeköt, nem? Nem beszélve arról, hogy már nem is gyakori a nagycsalád.

Kérdeznék egyet a filmmel kapcsolatban. Egy film forgatása igazán költséges, hosszú és nehéz procedúra. Mégis, hogy sikerült megvalósítani, ezzel a sok szakemberrel együtt dolgozni? Esetleg, ha van egy két jó történet a forgatással kapcsolatban, azokat szívesen hallanánk.

Kisfaludy András (aki a filmet készítette) találta ki, hogy a gyömrői gyilkosságok kiváló téma lenne egy filmnek. Megkeresett bennünket, és megkérdezte, hogy ki az, aki vállalná a szereplést. Sajnos a kommunizmus idején annyira megfélemlítették az áldozatok családtagjait, hogy mindösszesen öten jelentkezünk. Kisfaludy András ezt a filmet olyan jól megrendezte, hogy indult vele egy országos pályázaton. A budai Mammut üzletházban volt a bemutató. Meghívtak bennünket díszvendégnek. A második díjat nyerte meg a film.

Pinnyey Szilárd Bácsi nagyon őszintén és készségesen beszélt nekünk az átélt élményeiről. Hálásak vagyunk, hogy megosztotta velünk mind azt a tudást, bölcsességet, amit élete során szerzett.

Povedák Botond és Keszeli Boróka 10.A

Erasmus +

Makai Csilla 2019 Wimbledon Erasmus

2019. július 15-29. tartó Erasmus + továbbképzésem helyszíne a London külvárosában fekvő teniszmérkőzéseiről népszerű Wimbledon volt.

Vidékies hangulata és Londonhoz való közelsége számomra ideális volt

2 hétig. Szállásom egy még távolabb eső ősi angol városkában volt, Kingston Upon Thames-ben. A vendéglátó indiai szállásadóm három kamasz gyereket nevel, így már a számomra ismeretlen kultúrán túl az ismerős kamaszvitákba is belecsöppentem. Náluk még

egy hét volt hátra az iskolából, így ezt is közelebbről láthattam, miként zajlanak a hétköznapok. Az első nap nagy élménye volt, hogy épp a wimbledoni kupa döntőjét játszották, így az egész kisváros tele volt szurkolókkal, akik a város terein kivetítők előtt piknikelve követték a meccs eseményeit és szurkoltak hol Federernek, hol Djokovicnak a szép nyári vasárnap délután.

A tanári csoport kis része jött Erasmus támogatással Németországból, Csehországból és Olaszországból. A többiek saját költségükön vagy alapítványi iskolai támogatással Brazíliából, Argentínából, Törökországból és Oroszországból. Nyelviskolánk, a Wimbledon School of English az utóbbi időben főként

koreai diákokra fókuszál, a környéken van az egyik legnagyobb koreai közösség Nagy-Britanniában, valamint egészségügyi szakangolt tanítanak a munkavállalóként külföldről jött ápolóknak, egészségügyi szakembereknek. Mindkét csoportot célzottan vizsgákra készítik fel, több hetes tanfolyamokon, intenzíven.

Az első napon az eligazítás után az angol iskolarendszerről hallottunk. A második napon a vegyes képességű gyerekek nyelvtanítása és az EDMODO online osztályterem bemutatása következett. Mivel számomra ez újdonság volt, és kerestem már egy ideje, hogyan használhatnék valami ilyesmit, nagy öröm volt megtanulni a használatát. Szerdán óralátogatásra mehettünk az

egyik orvosi angol szaknyelvi csoportba - ahol a szavakon túli empatikus diagnózisfelvétel volt a téma. A hét többi napján még foglalkoztunk szövegalkotással, a hallás utáni értés változatossá tételével, és arról is sokat beszélgettünk a különböző iskolatípusokban tanító kollégákkal, hogy mit tehetünk a sztereotípiákkal, és hogyan motiváljuk a diákokat, ha nagyon más képességűek vannak egy csoporton belül.

Az egyik legszimpatikusabb ötlet a hét lezárására, összefoglalásra, akár mérésre összeállított 'árverés' (nagyobb diákoknál már saját maguk által összeállított feladat is lehet), ami amellett, hogy játékos (pl. cukorkákkal látványos is), a héten tanult kifejezéseket is átnézik, és saját maguk önértékelésre is kiválóan alkalmas, motiváló. Kaptunk egymástól tippeket az órán váratlanul felbukkanó új szavak és a diákok szótanulástól való vonakodásának kezelésére is. Mindezeket nagyban megkönnyíti, ha jártasak vagyunk a különböző IT eszközök és programok világában.

A környék felfedezését a hatalmas kiterjedésű Richmond Parkkal kezdem, gyönyörű növény- és állatvilága ingyen látogatható. Londonban kb. 20 évvel ezelőtt jártam utoljára, ezért vonattal többször is felkerekedtem, hogy megnézzek egy-egy múzeumot- és körbejárhassam London megújult nevezetességeit, sokat sétálva, olvasgatva, gyönyörködve. A London Eye és a Westminster Abbey egyaránt feltöltött látványával. Két színházi előadásra is bejutottam, amiért nagyon hálás vagyok. Az egyik a bibliai történet alapján íródott musical, Joseph and the Amazing Technicolor Dreamcoat, a Palladium színházban – fergeteges élmény volt még álló jegy-

gyel is, a másik pedig a legrégebben játszott híres Agatha Christie detektívdrab, az Egérfogó.

A második hét anyaga nyelvtani struktúrák tanításának különböző változatai voltak. Mindannyian tartottunk a hét során egy mini-tanítást feladatok és módszerek felsorakoztatásával egymást tanítva – saját anyanyelvünk érdekességeinkből – néhány szó, ének vagy szokás felvillantásával. A hallás utáni értéssel kapcsolatban általános vélemény volt, hogy a mai gyerekek mindenféle csatornán szembesülnek az angol nyelvvel, és sokan nagyon hamar felveszik a nyelv ritmusát, így sokszor inkább az a dolgunk, hogy valamiféle rendszert alakítsunk ki, hogy tudatos nyelvhasználóvá váljanak, különösen írásbeli képességeiket segítve. A szóbeli képességek fejlesztésére is sok jó ötletet kaptunk – pl. rövid youtube videók szinkronizálása vagy verseny szónoklat tartása (időkorlátos folyékony beszéd egy témáról hezitálás nélkül) intermediate szint feletti diákokkal.

A Tate Gallery, a National Gallery és a British Museum célzott termeinek látogatása igazi kulturális feltöltődés volt. Vendéglátó családomtól és a csoporttársaktól a kapcsolat

fenntartásának ígéretével búcsúztunk, aminek a Whatsapp ad teret. A nyelviskola online felületének anyagait még egy évig használhatjuk, részt vehetünk az online webinariumokon, távozóban pedig kaptunk egy remek módszertani feladatgyűjteményt a nyelviskolától, ahol kiváló tanáregyeniségekkel találkozhattunk, igényes nyelviskolai környezetben.

Érdekes belpolitikai események közepébe csöppentünk a két hét alatt, ugyanis épp ekkor alakított Boris Johnson kormányt azzal az eltökélt szándékkal, hogy az Egyesült Királyságot kivezeti az Európai Unióból. Fel is merült bennünk a gondolat, lehet, hogy utoljára jártunk ösztöndíjjal Nagy-Britanniában...

Makai Csilla M Csilla nővér

Lindau

Az idei évben az Erasmus+ pályázat keretében Németország – szerintem- egyik legszebb részére, a Bodeni- tó környékére jutottam el. A városka neve, ahol 2 hetes kurzuson vettem részt, Lindau.

Egy gyönyörű hely, tiszta tóparttal rengeteg biciklizési és ingyenes strandolási lehetőséggel, mindössze 6-8 km-re az osztrák határtól. Az egyetlen nem tengerparti város, amely világítótoronnyal rendelkezik. A valaha volt kicsi szigetet feltöltéssel összekapcsolták a szárazfölddel.

A két hét során délelőttönként egy nyelv-kurzuson vettem részt jórészt gimnazista és egyetemista korú fiatalokkal, akik egyébként 4-6-8 hetet töltöttek itt nyelvtanulással. Az idősebb korosztályt mi, Erasmus pályázatosok alkottuk.

Minden héten 2 délután élménypedagógiai képzés volt nyelvi órák támogatására. Nagyon élvezetes, érdekes volt a napoknak mind a két része. A tanárok nagyon kedvesek, segítőkészek és barátságosak voltak. A résztvevők a fiatalokkal együtt több országból érkeztek. Volt olasz, svájci, orosz, lengyel, finn, kínai, szlovák, izraeli, rajtam kívül még egy magyar az egyik héten.

Mind emellett rengetek hívogató település volt a környéken, amivel nem tudtam betelni.

Az Ausztriában lévő Bregenzbe egy élvezetes 6-8 km-es tóparti út vezetett, amelynek romantikus óvárosa szinte mágnesként vonzza az embert. A Víziszínháza

igazi kuriózum (vízre épített színpad). Friedrichshafen a Zeppelin ősházája, ahonnan naponta szállnak fel léghajók, és vonzzák az ember tekintetét a magasba. Mellesleg igazából magyar találmány, amit Zeppelin a feltaláló özvegyétől vásárolt meg. Egyébként a legkevésbé vonzó, iparváros.

A tó másik végében található Pfahlbauten, ahol rekonstruálták a bronzkori cölöpházakat.

Olyan skanzenes jellege van, ahol egy teremben 3D- vagy 4D-s interaktív előadást tartottak a valamikori életéről.

A tó nyugati végén található Konstanz a konstanzi zsinat városa, pezsgő életével és történelmi szépségével. A II. világháborút azért élte túl, mert a svájci határhoz oly közel lévén, a bombázás éjszakáján fényeit nem oltotta le, mint a többi német város, hanem égve hagyta, mint a svájci falvak.

A várostól nem messze fekszik Mainau szigete, melynek kertje mindig virágsodákkal van tele.

Igazság szerint elég messze van Lindautól, amit egy Friedrichshafenből induló katararánnal (gyors vízibuszként funkcionál) közelítettem meg. Élvezetes ilyen gyorshajóval a vízen lenni kb. 1 órát, élvezni a tiszta vizű tó szépségét, figyelni az elsuhanó part menti helységeket és látni az égen a léghajókat „úszni”

Ezen a környéken van Mehrsburg, ami pedig várával és a várhoz tapadó óvárosával igazi múltidéző hely.

A sok kisebb városkáról vagy falvakról már nem is beszélek. Ez a környék a bor és pálinka földje is. Jó minőségű alma- és körtepálinka készül itt, amire a helyiek nagyon büszkék.

Hogy életemből ki ne maradjon a három ország közelségének élménye (svájci part), egy napos bicikli-úttal – gyönyörű védett, természetvédelmi területen és lápos vidékeken haladva – értem el Arbon városát, amelyik szintén egy gyönyörű promenáddal rendelkező kis ékszerdoboz a tó partján.

Összességében azt is mondhatnám, hogy ez a német Balaton és környéke, sajátos hangulattal. A németek kedvesek és mosolygósak, csupa napfény és végtelen nyugalom árad a helyből. Mintha nem is németek lennének, csak ezt a nyelvet használnák.

Mind szellemileg, mind testileg nagyon feltöltődve érkeztem haza.

S ezért szeretnék köszönetet mondani azoknak, akik mindezt lehetővé tették a számomra!

*Guba Katalin
tanítónő*

Scarborough újratöltve

Az Erasmus+ pályázat keretében 2019 augusztusában immár második alkalommal nyílt lehetőségem Scarborough-ba utazni, s ott egy egyhetes tanár továbbképzésen részt venni a Anglolang Academy of English nevű iskolában. Annyira jól éreztem magam a nyelviskolában az előző évben, hogy már akkor elhatároztam, hogy feltétlenül szeretnék visszatérni ide. 2018-ban nem gondoltam volna, hogy a vágyam egy éven belül megvalósul. Hihetetlenül boldog voltam, amikor megtudtam, hogy nyertem az Erasmus pályázattal. A nyelviskolában nagy örömmel fogadtak, régi ismerősként üdvözöltek annak ellenére, hogy minden évben több száz diák fordul meg náluk. Sok minden ugyanaz volt, de mégis annyira más. 2018-ban elég kalandosra sikeredett az utazásom (10 órás késéssel szállt fel a repülőgépem, s emiatt sok mindent kellett átszerveznem a további úttal kapcsolatban), ehhez képest most minden olyan simán ment. Biztonságérzetet jelentett a hely, a nyelviskola ismerete, ugyanakkor más volt a kurzus, más kirándulást, programokat szervezett az iskola.

A kurzusomnak a címe: Effective Use of Technology in Teaching. Annak idején azért jelentkeztem erre a tanfolyamra, mert nagy szükségét éreztem annak, hogy fejlesszem tudásomat a digitális technológia terén. Akkor még nem is sejtettem, hogy alig fél évvel a kurzus után milyen nagy hasznát fogom venni az ott tanultaknak. Most a digitális oktatásra való áttérés számomra talán azért is ment viszonylag könnyen, mert a tanfolyamnak köszönhetően jártasabbnak (bár

még mindig nem elég jártasnak) éreztem magam a digitális technika terén.

Egy tanítási nap 2 részre volt osztva: a délelőtti órákon a nyelvi készségek (ezen belül is elsősorban a beszédkészség) fejlesztése történt, nagyon sok új, a mai nyelvben használt szóval, kifejezéssel ismerkedtünk meg (pl. mouse potato a couch potato mintájára), ill. brit szokásokról, kultúráról tanulunk, pl. mi a sorban állás eredete, etikettje. 13.00-kor volt az ebédszünetünk, mindenki a magával hozott szendvicset fogyasztotta el jó ízű beszélgetés keretében, jó idő esetén az iskola kertjében található egyik padnál, rossz idő esetén az iskola épületében található ebédlőben. 14.00-kor minden tanuló abban a csoportban folytatta a tanulást, amelyik kurzusra jelentkezett. A délelőtti foglalkozáson 14-en voltunk (2-en Magyarországról, 1 Németországból, 3-an Olaszországból, 1 Svájc-ból, 3-an Lengyelországból, 2-en Bulgáriából, 1 Dél-Koreából, 1 Csehországból), a délutánin 8-an (2-en Olaszországból, 5-en Bulgáriából, valamint én Magyarországról).

Az iskola az egyik nap egy kulturális kirándulást szervezett a tanulóknak a környező településekre. Így jutottam el Robin Hood's Bay-be, Whitby-be, ahol nagyon finom lepényhalat ettem a Magpie Café nevű étteremben. (Állítólag itt készítik a legfinomabb fish & chips-et, szóval, aki szereti ezt az ételt, feltétlenül el kell mennie Whitby-be, de ami fontos, készülj arra, hogy az utcán lesz a sor vége. Jó hír, gyorsan halad a sor 😊) Goathlandban megnéztem azt a vasútállomást, amelyik a Harry Potter filmekben szerepel,

sőt Harry Potter vonatát is láttam beérkezni az állomásra. (Milyen kár, hogy Harry Potter pont akkor nem utazott rajta!)

Dannel, az egyik oktatóval az utolsó napot kineveztük Oatcakes Day-nek, mivel Dan nagyon szereti a zabkekszet, s aznap hozott nekünk az órára a kedvencéből. A többségnek nem ízlett, mert kiderült, hogy Dan kedvenc zabpelyhes keksze natúr, cukormentes, amit lehet akár sajttal is enni vagy lekvárral, vagy csak úgy), nekem viszont nagyon ízlett. Meg is kérdeztem, mi a márkája (nairn's), s délután

vettem is egy dobozzal, amit itthon a családdal fogyasztottam el.

A Scarborough-ban eltöltött hetet nagyon hasznosnak találtam, rengeteg élménnyel és tapasztalattal gazdagodtam, jó volt felfrissíteni és fejleszteni nyelvtudásomat.

Ha valaki szeretne többet is megtudni a kurzusomról, Scarborough-ban eltöltött egy hetemről, olvassa el blogomat, amit erről írtam. <https://scarborough-2019-hu.webnode.hu/>

Diószeghy Andrea tanárnő

Nyelvtanulás Máltán

Az Erasmus+ keretében 1 hetes nyelvi kurzuson vettem rész 2019. októberben Máltán.

A St Juliansban lévő ETI Malta elnevezésű nyelviskola a város központjában található, korszerű intézmény. A kurzuson hasonló nyelvtudással rendelkező csoporttársaim voltak, nem okozott gondot a kommunikáció. A csoportban 9 fő volt, különböző országokból, finn, cseh, német osztrák, litván, lengyel, horvát. A kurzuson főleg a beszédet gyakoroltuk, szituációs gyakorlatokkal, hallás utáni feladatokkal, teszteket töltöttünk ki, és angol memória játékot játszottunk. Az előadók felkészültek, kedvesek voltak, ha valaki valamit nem értett, más szavakkal elmagyarázták. Az órák 9:00-tól 14:30-ig tartottak. Utána az iskola szervezésében részt vettem Málta bemutatásán. Helyi idegenvezetővel elvittek a fővárosba, Vallettába, és bejártuk a sziget északi részét.

A nyelvtanulási lehetőség nagyon fontos volt számomra, mivel az iskolába érkező külföldi lektorok gazdasági ügyeit gördülékenyebben tudom ezáltal intézni.

A kurzuson való részvétel igazi élményt jelentett, és hogy mindez Máltán valósult meg, lenyűgöző volt.

Buzdított mindenkit, hogy lehetőség szerint vegyenek részt az Erasmus+ képzésein!

Köszönöm a lehetőséget az iskola vezetőségének és az Erasmus+ pályázat koordinátorainak!

*Madár Ivánné
gazdasági vezető*

Képes beszámoló elérhetősége:

https://www.facebook.com/M%C3%A1lta-egy-k%C3%B6nyvel%C5%91-szem%C3%A9vel-117760712953226/?modal=admin_todo_tour

Erasmus + Továbbképzés Firenzében

Az Európai Unió Erasmus+ képzése keretében tölthettem két hetet az olaszországi Firenze városában. A képző iskolám az Europass Teacher Academy volt, ahol a képzés angol nyelven folyt. A képzésem címe: Creativity, innovation, motivation and new teaching methodologies

A tanórák 9 órakor kezdődtek és 13.45-kor értek véget. Körülbelül másfél óránként volt egy 10 perces szünet.

Az első héten inkább a tanítás újabb módszereivel ismerkedhettünk meg. Kiemelném a flipped classroom-ot. Magyarul ezt úgy nevezhetjük, hogy fordított osztályterem. A lényeg ebben az, hogy a diákok megkapnak előre egy adott témát. Ebben otthon elmélyednek, kérdéseket írnak össze a témával kapcsolatban. A tanítási órán pedig közösen nagy csoportokban feldolgozzák a témát a tanár irányításával. Ez a módszer a gyerekek aktivitására próbál hatással lenni. A kiadott feladatot manapság már általában kis videók formájában kapják meg a gyerekek.

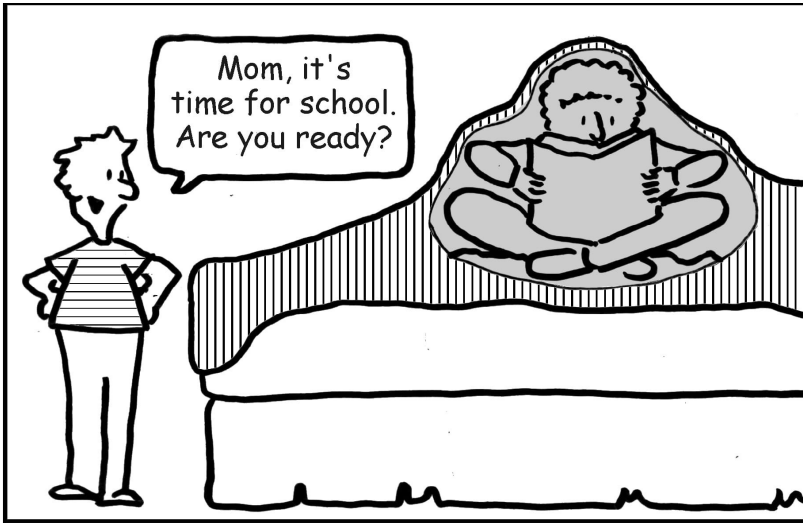
A második héten pedig a közösségi média világával kerültünk közelebbi kapcsolatba. Megnéztünk olyan platformokat, ahol digitális térben tudjuk az oktatást végezni. Részletesebben foglalkoztunk a youtube és a google alkalmazásaival. Megnéztünk több tanórán használható játék programot, például kahoot-ot és quizizz-t.

Végül kiemelném Firenze városát, hiszen ebben a csodálatos reneszánsz városban folyt a képzésünk. A délutánokat a belváros megismerésével töltöttem. Az utcákban megelevenedik a történelem, az irodalom, a képzőművészet, a természettudomány egy csodálatos mediterrán környezetben. Jó volt látni élőben festményeket, szobrokat, gépeket, melyeket eddig csak a könyvek lapjain láthattam. Záróként annyit írnék még, hogy egy csodálatos városban egy fantasztikus képzésen öröm volt részt venni.

*Kőszó Kristóf
tanár úr*

English Corner

A best of collection from quarantine opinion essays
from grade 8

Carol had to re-read chapter six of Dr. Hobson's book "**Homeschooling isn't for Cowards**," before starting school that day.

Over 300 million children worldwide are suddenly being homeschooled, as the Covid-19 epidemic shuts schools for weeks.

Here is a collection of personal opinion of brave and honest thinkers from grade 8. (Budai Zsuzsanna)

I think the normal school is better. The students meet with their classmates, they can study faster and easier. There is one problem with the normal school: the tests.

This system is working on the computer and that is the problem. If you spend a lot of time in front of it, your eyes are starting to burn and it is bad for the body, too. The other bad thing is that you can not see your teacher and your classmates just virtually sometimes.

So I think the normal school was better.

The online school is very comfortable, but there are a lot of disadvantages of it. For example, we spend too much time on the internet and we can't meet our friends. We are

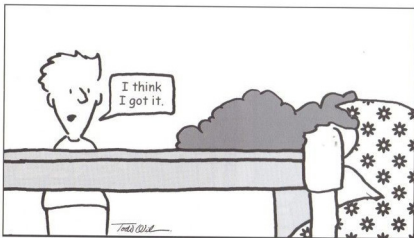
trying to learn the lesson without teachers which is hard.

There is a problem: I want to see my friends and do funny things with my classmates.

When we went to school every day, I thought that it was terrible. Boring classes and a lot of learning. It was like prison.

Now, when school moved to my home, it is like hell.

So I want school back.

5 minutes after Mindy died trying, Brice finally understood fractions.

It's corona time! And if it's corona time, we are talking about mostly the elders, because they are endangered. But what is life online for schools? Nobody talks about the people behind it. Everyone thinks that the system is perfect. It's not perfect. The teachers are like a gnome in the sunshine, everybody tries to do something. But it's hard....

It's new for everyone, but the kids like it. I like the quarantine-schooling, because I can see my parents daily.

From what I see, noone likes quarantine school. But of course, it also has its positive

aspects. First of all, you can eat and drink whenever you want and whatever you have at home. You can listen to music without worrying about the consequences.

You can organize your time. My parents let me stay up all night, by that, you can do the homework any time you want! You can do it at midnight, too!

"Normally, I'm home-schooled, but I'm here because I've been suspended for a few days."

I prefer home-school because I have never experienced anything similar to this in my life, that's why I think that quarantine gives us new opportunities.

I can spend more time with my family, which is sometimes annoying, because you can have too much of a good thing.

In conclusion, I think that normal school is much better and I don't think that I'm alone with this opinion.

Now we have more free time, but if everything is online, you can't feel the difference between work and rest.

I think the normal school is better than the online because the world (or just some countries) aren't prepared for the online education. The idea is not bad but there's more to polish on it.

In conclusion, I'm not happy with this situation. Yes, it's good, because I don't have to - moreover, I mustn't - go to school. But it's not that easy. Still, we must deal with this. And it's very boring sometimes at home. „All we have to decide is what to do with the time that is given us.”

My role model

In my personal opinion, I don't believe in role models. I cannot understand, why people are trying to be someone else. Why don't they want to be themselves? When I was a kid I had some childish dreams too. I dreamed about being a footballer. Later I always wanted to be a Jedi knight. But today I see things from another perspective.

The little girls from 5th grade want to be a singer like Ariana Grande or an actress like Emma Watson. And the little boys always want to be the best football player or a palaeontologist. And that's normal. But they have to grow up sometime. They can't devote their lives to live like a celebrity. Because the world would be very strange if there were just Cristiano Ronaldos and Lady Gagas and Luke Skywalkers. Every single person is a wonder. Everyone must be an autonomous person or the Earth will be the most boring place in this whole universe because every third person will be the same.

I'm sorry for not completing the exercise totally, but I have no role model at all. So I decided to do this instead of the real task.

Mészáros Ferenc 8.A

Irány Budapest, avagy az angol drámaverseny

Február 28-án, pénteken reggel útnak indultunk Budapestre egy angol drámaversenyre. A csapatunk már tavaly is részt vett rajta, ám akkor még nagyon amatőrök voltunk. Való igaz, sajnos idén sem mi nyertünk, de ez nem vette el a kedvünk attól, hogy jövőre is induljunk.

Idén a Szent Gellért Katolikus Általános Iskola és Gimnázium nyújtott helyszínt a versenynek. Délelőtt meg is érkeztünk. Nagy szeretettel fogadtak minket, segítőkészségükért is hálásak voltunk. Maga a verseny 14 órakor kezdődött. Előtte lehetősége a nyolc csapatnak félórás turnusokban a helyszíni próbára.

És most egy keveset a mi produkciónkról. Úgy döntöttünk, most nem vágjuk olyan nagy fába a fejszénket, mint tavaly, és nem írunk egy teljesen új darabot. Ezért találtuk

ki, hogy pár híresebb filmből választunk ki ikonikus jeleneteket, és azokat játsszuk el. A következőkre esett a választásunk; Keresztapa, Brian élete, Forest Gump, A Karib-tenger kalózái és a Holt költők társasága. Rengeteget készültünk, és úgy gondolom, meg is lett az eredménye.

Egy kis hátránnyal indultunk, hisz a többi csapat tagjai idősebbek voltak nálunk, és első nyelvük volt az angol, velünk ellentétben, akiknek csak második nyelve. Ám így is sikerült mosolyt csalnunk a közönség arcára, és nagyon sok pozitív visszajelzést is kapunk. A legnagyobb sikert Keresztapa és Bonasera, valamint Brian és Pilatus helytartó párbeszéde aratta.

Sajnos nem tudtuk megnézni az összes produkciót, és az eredményhirdetést sem vártuk meg, hisz a vonat nem várt. De így is rengeteg élménnyel gazdagod-

tunk, a csapat is még jobban összekovácsolódott.

Köszönet illeti felkészítő tanárunk, Budai Zsuzsanna tanárnőt, hisz nélküle nem tudtunk volna egy ilyen színvonalú előadást a színpadra vinni. Hálasak vagyunk mindenért.

Zárásképp úgy gondolom, ismét egy sikeres napot tudhattunk a hátunk mögött.

Nagyon sok kitartást kívánunk minden diáktársunknak és tanárainknak a következő hetekhez!

Bak Zsófia és Hornyák András, 10.A osztályos tanulók

Előadók: Bak Zsófia, Polyák Hanna, Téglás Borbála, Andróczki Zalán, Fejes Kornél, Péter Áron, Sági Máté, Hornyák András

Forgatókönyv, háttérmunkák: Czágány Réka

A tanár is ember

Horváth Tamás

Rovatunkban tanáraink kedvteléseiről, féltett álmairól írunk. Úgy mutatjuk be őket, mint hétköznapi embereket. Ebben a lapszámban Horváth Tamás tanár úr volt a riportalanyom.

Az előző tanévben ő nyerte meg az Aranykréta-díjat mint a legnépszerűbb tanár. Második éve tanít a Karolinában matematikát, kevesen tudják róla, hogy emellett történelemszakos tanár is. A folyosón mindig vidámnak és kedvesnek tűnik, bárkinak szívesen magyarázza el az anyagot órán vagy akár a szünetben. Először azt kérdeztem tőle, hogyan lehet, hogy bár nem régóta tanít a Karolinában, mégis ennyire népszerű lett. Kértem, árulja el, hogyan csinálta!

Azt mondhatom, hogy próbáltam önmagamat adni. Nekem mindig is fontos volt, hogy a tanítás ne csak arról szóljon, hogy bemegyek a matekórára, ahol látok jó sok gyereket, beléjük gyömöszölöm a tudást, és ezzel el van intézve, vége az egésznek, köszönjük szépen.

Inkább úgy gondolom a tanítást, hogy törekszem a gyerek személyiségéből is többet látni. Az is érdekel, hogy a diáknak milyen érzései vannak. Természetesen a tanárnak sokszor szigorúnak is kell lennie, fel kell állítani a szabályokat, hiszen ha mindenki azt csinálná, amit akar, akkor káosz alakulna ki. Viszont ha a gyermeknek tényleg olyan gondolatai vannak, amelyek építő jellegűek,

akkor teret kell engedni, hogy ki tudjanak bontakozni.

A diáknak nem csak arra van szüksége, hogy egy csomó tudás birtokosává váljon, hanem arra is, hogy boldog tudjon lenni. Ezért nem vagyok ellene annak sem, hogy tudjunk együtt nevetni valamin. Szerintem ez sokkal emberközelibb, mint 45 percen keresztül ügyes hivatalnokokként végigcsinálni a matematika-órát. Olyankor mindenki csak a végét várja. Szívesen játszom is a gyerekekkel, ha úgy adódik, beállok a focizásba, vagy ha hívnak valahová, szívesen megyek. Ilyenkor látják, hogy a tanár is ember. Persze, olykor nehéz az egyensúlyt megtalálni.

A tanár úr egyszerre tanára egy humán és egy reál tantárgynak. Hogyan sikerül ezt a kétféle gondolkodást összehangolni?

Mindkettőre szükség van, jó, ha az ember jól tud gondolkodni, de mellette kellő műveltséget is szerez. A történelem azért tetszik, mert ott sokrétűnek kell lenni, széleskörű műveltséggel kell rendelkezni, és ez szimpatikus számomra. A mateknál a gondolkodás az, ami előtérbe kerül, és jó gondolkodással az élet bármely területén jól lehet érvényesülni.

Melyiket tanítja szívesebben és miért?

Sajnos történelmet most nem tudok tanítani, nincs egyetlen törtéórám sem. Történelemtanításra régen volt lehetőségem, akkor élveztem nagyon, mert sok kreatív elemet lehet belevinni az órára,

könnyebb látványossá tenni, a diákokat még jobban be lehet vonni.

Sajnos a mateknál erre nem mindig van lehetőség. A szárazabb anyagrészeket viszont a megvilágítással lehet viccesebbé tenni, akár hétköznapi példákkal. Igyekszem mindent megtenni, hogy minél többet tudjanak a diákjaim, és minél jobban szeressék a matematikát. Ha már csak annyit sikerül elérnem, hogy nem ellenséggként tekintenek rá, az is eredmény.

Hogyan lett tanár?

Jó tapasztalataim voltak, amikor el kellett valakinek magyarázni bármilyen jellegű dolgot, akkor sikerélményre tettem szert, jó érzés volt látni, hogy megérti. A családon belül is voltak, akik a pedagógiát választották, tőlük is kaptam inspirációt. A tanításnak van értelme, ha egy embernek tudtam segíteni, az már komoly eredménynek tekinthető tulajdonképpen.

A hétköznapijaimat feltenni arra, hogy segítsek másokon, az jó.

Mivel foglalkozik szabadidejében?

A sportnak minden válfaját szeretem nézni, pingpong, foci, ezeket nagyon szeretem. A zene rendkívül közel áll hozzám, ének-zenei iskolába jártam, zongoráztam, gitár is sokszor járt már a kezemben. Ha lenne szabadidőm, akkor a nagy részét a zenével tölteném, így be kell érnem a zenehallgatással. Például edzés közben is zenét hallgatok, emellett fontos számomra az olvasás. Amikor pedig együtt vagyok a családommal, olyankor a társasjátékokat is nagyon kedveljük.

Ugye, Tamás bácsi Hódmezővásárhelyről jár be Szegedre. Ez bizonyára sok nehézséget okoz. Miért ragaszkodik ehhez az életformához?

Anyagilag ez a legkedvezőbb megoldás. Szerencsére közel van a buszmegálló, a Karolina elhelyezkedése ebből a szempontból is nagyon jó, így nem veszítek el olyan túl sok időt, picit fárasztó az oda-vissza buszút minden nap, de találkozom a buszon is emberekkel, akikkel élmény társalogni. Ez sokat segít bizonyos napokon, és tulajdonképpen már hozzá is szoktam, sőt már hiányozna is. Örülök annak, hogy van egy kis ébredés rész, és nem rögtön kezdek bele a napba, így rá tudok készülni. Este pedig, amikor hazafelé megyek, akkor kicsit lecsendesedik minden, és ez egyfajta keretet ad a napnak.

Józsa Csenge 6.b

Isten szép ajándékai vagyunk egymásnak *Házasság Hete a Karolinában*

Iskolánk közössége lélekmelengető programokkal ünnepelte a Házasság Hetét idén is. Az érdeklődő családok két eseménybe is bekapcsolódhattak.

A Szentlélek kápolna nyújtott bensőséges teret ahhoz az elmélkedéshez, melynek alap gondolatát Böjte Csaba A szeretet bölcsője c. írása képezte. „Mindennek rendelt ideje van...” – ezek a Szentírásból vett szavak keretezték az estét, emlékeztetve arra, hogy isteni rend mentén halad előre az emberi élet, és formálódik a házasság mindig más kihívás vagy öröm által.

Házaspárok olvasták fel ezeknek az élet-szakaszoknak a sajátosságait és a hozzájuk kapcsolódó imádságokat. A csendesen kimondott szavakat a Polyák és Szakál házaspár énekhangjai váltották fel. A Karolina Tanoda bábelőadása varázsolta még több szint és hangulatot a kápolna falai közé.

Két nappal később vendégek érkeztek a Szeged-Csanádi Egyházmegye településeiről. Azok az alsó tagozatos diákok és kísérőik jöttek el, akik készen álltak arra, hogy megmérsekk magukat a Karolina által meghirdetett két művészeti versenyen.

A rajzolni szeretőktől versillusztrációkat vártak korcsoporttól függően Székely Magda Kirándulás az esőben, valamint Cseh Katalin Meghatározás c. írásához. Összesen 198 pályamű érkezett, melyeket évfolyamonként díjazott a zsűri. A kreatív megoldásokban bővelkedő alkotások sokáig díszítették az iskola folyosóját.

Diákjaink, akik helyezést értek el:

- I. hely: Pernerzky Róza (1.a),
Jánossy Veronika (2.b),
Lantai Emma (2.c)
és Bálint Emma (3.a)
II. hely: Varga Zénó (2.c) és
Tóth Adél Hanna (3.a)

A kiállított rajzok színes, bájos hátteret nyújtottak a versmondók számára is. Képek és szavak összekapaszkodtak, egyszerre jelentettek meg szeretetteljes családi pillanatokot. A kisdíjak bátran, hitelesen mutattak meg érzelmeiket a választott verseken keresztül. Igen, Isten szép ajándékai vagyunk, lehetünk egymásnak.

A karolinások ebben a művészeti ágban is eredményesek voltak:

1-2. osztályosok korcsoportjában:

- I. hely Oláh-Német Ágoston (1.b)
II. hely Fábíán Réka (2.c)
Különdíj: Kiss Mária Kincső (2.b)

3-4. osztályosok korcsoportjában:

- I. hely Polyák Borbála Lenke (4.b)
III. hely Gyuris Gergely (4.c)
Különdíj: László Ágnes (4.c)

A gondos szervezésért Gáborné Puskás Julianna, Ferentzine Lovázi Márta és Ráczné Bálint Hajnalka tanítónőknek jár nagy köszönet.

Harmanné Ábrahám Judit

Kirándulunk vasárnap
apu, anyu meg én,
fejünk fölött faágak,
a lombon enyhe fény.
Már csokrom is van jó nyaláb,
és magyaráz apu,
ez a zsálya, az meg szarkaláb,
s az ott útilapu.
Letelepszünk a padra,
és megerít anyu,
van minden, tészta, alma,
sült hús meg savanyú.
Egyszerre csak zeng, elborul,

nagy felhő már az ég,
és csöppre csöpp kopogva hull,
pattog a buborék.
De nem áztunk meg a padon,
egy csöpp se hullt oda,
tetőtől talpig szárazon
értünk mégis haza,
mert egy esőkabátban,
az erdő közepén,
elfértünk mind a hárman,
apu, anyu meg én.

(Székely Magda: Kirándulás az esőben)

Liliomok az érettségizőknek

Szeretettel, jókívánásainkkal, imáinkkal gondolunk rátok, miközben Ti életetek nagy megmérettetésére készültök.

A koronavírus-járvány miatt különösen nehéz időszak ez Nektek, családotoknak, mindannyiunknak.

Emlékezzünk vissza arra az ünnepre, amelyre még kissé gondtalanabban készülhetünk! Sugározzon ez erőt számotokra az elkövetkezendő napok feladataihoz!

Iskoláitokban, és a mi iskolánkban, a Karolina Gimnáziumban is nagy izgalommal vettünk részt a szalagavató bál előkészítésében, lebonyolításában.

A nagy virágdíszeket a novemberi csodálatos őszi napsütésben az alsóbb éves tanulók segítségével kezdtük készíteni. Válogattuk, csoportosítottuk a virágokat, miközben gyűjtöttük az egyedi, kreatív ötleteket a nagy állványra, a fali tartókra és a vázákba történő díszítéshez. Mindezt külön érdeklődéssel figyelték az iskolánk alsós, felsős

tanulói, óvodásai, akik éppen az udvaron tartózkodtak. A kezdő munkálatok után már a bál helyszínén, a csarnokban folytattuk a díszítést. A lányok és fiúk izgalommal, de nagy örömmel tűzték a tartókba a szebbnél szebb virágokat, közben sokszor emlegették, hogy vajon az ő szalagavatójukra milyen díszeket varázsolnak az alsóbb éves társaik.

Amikor végeztünk, a gyönyörű virágok között a liliomok pompás illattal árasztották el a szalagavató bál helyszínét. Az érettségire készülőknek, az ünneplőknek is nagyon tetszett ez a különleges, liliomokkal teli illatos dekoráció.

Vigyázzatok Magatokra! Vigyázzatok egymásra! Sok erőt, kitartást kívánunk, hogy a jelen helyzet különös nehézségeivel is meg tudjatok birkózni annak érdekében, hogy elérhessétek életetek további céljait! Sikerülni kell, sikerülni fog!

*Tüske Magdolna
tanárnő*

